

День відкритих дверей

ДО ЗУСТРІЧІ В ОНМедУ

29–30 березня 2023 р. відбувся традиційний весняний захід для випускників шкіл — День відкритих дверей.

На відміну від минулих років, він тривав у два етапи, для того щоб якомога повніше ознайомити випускників шкіл як з умовами вступу у 2023 році, спеціальностями, які можна здобути, майбутніми викладачами і деканами факультетів, так і з «родзинками» університету — унікальними музеями, лабораторіями та медичними центрами.

У перший день пройшла онлайн-презентація університету, спеціально-стей і кафедр. Випускники шкіл отримали змогу поспілкуватись з адміністрацією університету, співробітниками приймальної комісії, нинішніми студентами та інтернами, поставити свої запитання щодо вступу та отримати вичерпні відповіді.

Абітурієнтів широко привітали ректор ОНМедУ академік В. М. Запорожан і перший проректор д. мед. н., професор В. Г. Марічерета.

— Дуже радий, що ви вирішили обрати найважливішу і найгуманішу професію в світі — професію лікаря, — звернувся до старшокласників В. М. Запорожан. — І хоча стати справжнім лікарем, високопрофесійним спеціалістом — дуже нелегка справа, тяжкий, тернистий шлях, але ті, хто серйозно мріють про цю спеціальність, подолають всі труднощі на шляху до мети. А набуті знання і практичні навички допоможуть вам стати фахівцями високого класу.

Отже, запрошуємо вас до нашої великої і дружньої родини!

Перший проректор д. мед. н., професор В. Г. Марічерета, вітаючи ви-

пускників, зазначила, що здобуття медичної освіти в такому престижному закладі вищої освіти, як ОНМедУ, надає молодій людині великі можливості навчання, наукової роботи, успішної кар'єри.

— Серед наших колишніх студентів є чимало тих, хто стали шанованими спеціалістами не лише в Україні, а й у світі.

Якщо ви готові до цікавого, але нелегкого процесу пізнання, на вас чекають наші талановиті викладачі, потужна навчальна база та конкурентна європейська освіта, — наголосила Валерія Геннадіївна.

Голова приймальної комісії доцент Г. Ф. Степанов докладно відповів на всі запитання потенційних абітурієнтів.

Наступного дня старшокласники відвідали анатомічний та патолого-анатомічний музеї, що справило на них величезне враження. Вони побували також у симуляційному центрі, де наклали перший в житті хірургічний шов і зробили маніпуляції на симуляторі високого рівня достовірності. І як же після цього не стати лікарем?

— Мені дуже сподобався анатомічний музей, — каже випускниця школи Ганна. — Ми якраз вивчаємо в школі анатомію і біологію, мої улюблені предмети. Вважаю, що за можливості в кожній сім'ї повинен бути медик. Моя мама — лікар, вона виховала в мене інтерес до своєї спеціальності, і я хочу продовжити сімейну династію.

— У мене в дитинстві був улюблений дитячий лікар. З якою увагою вона

ставилася до мене і до інших маленьких пацієнтів! І я хочу бути такою, як вона, стану педіатром, — додає Лариса.

— Збираюся стати хірургом. Ця спеціальність мені до душі, тому що саме хірурги рятують життя пораненим на війні, — вважає Олексій.

У кожного майбутнього вступника — своя розповідь і вагомі твердження щодо омріяної спеціальності.

Нині в ОНМедУ на шести факультетах та 58 кафедрах навчаються близько 8 тисяч студентів та інтернів. Хочеться сподіватись, що хлопці та дівчата, які прийшли у ці весняні дні на свято майбутньої професії, поповнять їхнє число і розпочнуть своє успішне та щасливе студентське життя.

О. ПОДОЛЬСЬКА

На фото: День відкритих дверей.

Народні традиції

УКРАЇНСЬКА ПИСАНКА — БЕРЕГІНЯ РОДУ

Писанкам та їхньому значенню в українській традиції було присвячене заняття на кафедрі суспільних наук (завідувачка кафедри — кандидат філологічних наук, доцент О. О. Сікорська) з елективного курсу «Народна психологія» для здобувачів освіти групи ВК 110 першого курсу медичних факультетів. Студенти прослухали невеличку лекцію кандидата історичних наук, доцента Т. В. Подкупко про історію писанкарства, яка бере свій початок з давніх-давен.

Найстаріші археологічні знахідки яєць з візерунками належать ще до дохристиянської доби. Писанки були оберегами, інколи їх виготовляли з кераміки, а всередину опускали камінчики — звуки мали відлякувати злі сили.

Саме такі перші брязкальця, іграшки-талісмани отримували в давнину немовлята. Ця традиція збереглася і донині, коли для новонародженого роблять окрему писанку.

Сам процес виготовлення писанок не лише творчий, а й відповідальний — залежно від призначення писанки, під час її розпису читаються певні молитви, пишуться спеціальні символічні зображення.

Подарована дівчиною писанка в поливаний понеділок могла натякнути парубку на її почуття. Якщо кількість пелюсток у квітках або гілочок на «древі життя» була парною, тим самим дівчина ви-

словлювала свою симпатію. А якщо навпаки, це означало, що дівчина не хоче бути в парі з цим хлопцем.

Писанки з побажанням щасливої долі дарували хрещені батьки, а натомість отримували писанки-побажання здоров'я і довголіття.

Оскільки українці належать до землеробської культури, в писанках віддзеркалився весь цикл сільськогосподарських робіт — від засівання до збирання врожаю.

Певні орнаменти пишуть для появи дощу під час посухи або сонця — щоб прогрілась земля і був гарний врожай. Візерунки «вовки» або «зуби» мали відлякувати шкідників.

Студенти ознайомилися з різними орнаментами на прикладі власних писанок, а також писанок з родинної колекції.

Анастасія Мартинюк розповіла про власний досвід створення писанок, адже це традиція в родині дівчини. Її прабабуся Ганна Василівна Янко з села Кириївка, що на Житомирщині, передала кілька писанок, зроблених саме для сьогоденного заняття. Майстриня не тільки навчила онуку розпису, а й передала родинні секрети виготовлення природних фарб, особливостей писачків.

Анастасія продемонструвала свої інструменти і цьогорічні роботи.

В наші буремні часи велике значення має виховання патріотизму, любові до власної країни, культури, історії, традицій. Низький уклін батькам, бабусям і дідусям, які закладають в сім'ї шану до своїх українських джерел.

**Тетяна ПОДКУПКО,
к. і. н., доцент кафедри
суспільних наук**

На фото: Анастасія Мартинюк зі своєю роботою.

І АПТЕЧКИ — У ПОДАРУНОК

Кровотеча, як відомо, одне з найтяжчих ускладнень магістральних або периферичних судин. Її своєчасне припинення визначає і дає шанс на життя.

Особливо важливо у цей тривожний воєнний час, щоби ми, майбутні медики, ретельно освоїли всі сучасні методи припинення кровотеч, адже це найнеобхідніше для врятування життя як наших захисників — військових, так і будь-якої людини, у якої за тих чи інших обставин виникла кровотеча.

Ми отримали можливість відвідати міжнародний тренінг із припинення кровотеч, на якому розглядали останні протоколи та нововведення.

Перш за все, ми прослухали лекцію на тему різних видів поранень і кровотеч.

Потім почалося практичне відпрацювання кожної з навичок. Ми пригадали, як правильно спиняти кровотечу та проводити тампонування рани на всіх ділянках тулуба за допомогою різного приладдя — джгутів, турнікетів тощо.

Далі відбулося тестування з метою оцінки наших знань і навичок, яке ми склали впевнено та без помилок і отримали відповідні сертифікати.

Також нам вручили подарунок — спеціальний журнал, у якому зібрані останні протоколи щодо припинення кровотеч, правильності дій та повноцінні, якісні, багатофункціональні й дуже зручні аптечки першої допомоги для проведення маніпуляцій.

Тренінг не тільки поповнив наші теоретичні знання й удосконалив практичні вміння, але ще раз переконав, що ми правильно обрали професію лікаря — благородну і найнеобхіднішу.

Велике спасибі нашому університету за надання можливості відвідати безкоштовні тренінги міжнародного стандарту й отримати необхідні знання.

**Світлана ПІРІЄВА,
Анастасія ПАЦКОВА,**
студентки 6-го курсу медичного факультету

На фото: авториці статті, учасниці тренінгу.

РЯТУЮЧИ ЖИТТЯ

Завдяки підтримці ОНМедУ студенти отримали можливість відвідати міжнародний тренінг із підтримки життя на догоспітальному етапі.

Навчання проходило протягом двох днів і складалося з десяти лекцій на тему травм різних органів. Також були надані найновіші американські рекомендації щодо первинного огляду пацієнта.

Крім лекцій, ми відпрацьовували на практиці навички допомоги постраждалому на догоспітальному етапі, а саме: САВСDE протокол та всі його ключові пункти; іммобілізація потерпілого; накладання шин; поводження при кровотечах (компреси, турнікети, тампонування ран); використання мішка АМБУ, орофарингіального та назофарингіального повітроводів; допомога при опіках різних ступенів

тяжкості; особливості проведення внутрішньокісткової катетеризації та багато іншого.

Окремі лекції та відпрацювання навичок були присвячені особливостям ушкоджень у дітей, а також бойовим травмам, що особливо важливо у нинішній час.

Після тренінгу студенти пройшли тестування, а потім отримали сертифікати про опанування цього курсу. Дуже добре, що нам надали безстроковий доступ до всіх прослуханих лекцій для того, щоб ми могли за необхідності звернутися до них у будь-який час.

На заняттях ми не тільки ще раз згадали будову, функції та патології різних органів, а й отримали велику кількість нових знань, які нам знадобляться протягом навчання й у подальшій професійній роботі.

Ірина ОСМОЛОВСЬКА,
студентка 2-го курсу медичного факультету

На фото: з новенькими сертифікатами.

Сторінками історії

ПЕРШІЙ СТАНЦІЇ ШВИДКОЇ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ — 120 РОКІВ

Одеська станція швидкої медичної допомоги стала першою в тодішній імперії, яка працює і сьогодні.

Вона почала свою історію 29 квітня 1903 року.

В архівних матеріалах цього закладу за 1903–1905 роки значиться: «Завдяки енергійній наполегливості члена міського управління М. П. Дмитрієва, який опікувався благодійним відділенням і до якого звернувся організаційний комітет з ініціативи доктора Духновського, Товариство одеських лікарів отримало від міської влади невелику ділянку землі під забудову Станції швидкої допомоги.

Возведення будівлі взяв на себе М. П. Дмитрієв, який очолював комісію з будівництва нової міської лікарні на Слобідці-Романівці і мав на той час добрі зв'язки серед фахівців.

Будівництво станції велося за проектом архітектора Ю. М. Дмитренка, на кошти графа М. М. Толстого.

Роботи тривали з серпня 1901-го по жовтень 1902 року.

Григорій Москвич у своєму путівнику по Одесі так описав нову будову: «Із зовнішнього боку станція являє собою чудову будівлю у три поверхи дуже гарної архітектури з характерними прикрасами, що орнаментовані у вигляді герба Одеси та медичних емблем. Вона побудована у стилі Ренесанса і дуже нагадує

нещодавно возведений готель “Лондонський”».

23 квітня 1903 року карета швидкої допомоги вперше виїхала до потерпілого, а через кілька днів, 29 квітня, відбулось офіційне відкриття Станції.

З того ж року в будівлі Станції, у залі на другому поверсі, почали проводити засідання Товариства одеських лікарів. Тут розташувалася бібліотека Товариства з читальнею. Беззмінним керівником Станції з дня її відкриття, а також головою Товариства одеських лікарів був Яків Юлійович Бардах.

На Станції працювали 7 постійних і 12 запасних лікарів, 7 санітарів. Оснащення складалося з 2 кінних карет та 5 пар коней.

Чергування були цілодобові — вдень 2 бригади, а вночі — одна.

Медична допомога хворим надавалася безкоштовно.

Проте через значне зростання діяльності станції виникла потреба у її розширенні. І тому Товариство одеських лікарів за ініціативи графа М. М. Толстого надало клопотання до міського управління щодо прирізки ділянки поруч зі станцією для будівництва додаткових приміщень і служб.

На виділений міською владою влітку 1904 року новій ділянці була зведена однопверхова будівля з підвальним примі-

щенням — за проектом архітектора Ф. П. Нестурха.

У 1984 році будівля Станції швидкої медичної допомоги (Валіховський провулок, 8) за рішенням виконкому Одеської обласної ради була визнана пам'яткою архітектури.

І донині Станція швидкої медичної допомоги — на першому рубежі допомоги хворим і потерпілим.

(За матеріалами книги О. Богданович «Життя архітектора Ю. М. Дмитренка (1859–1918)».)

Ольга ТЯГАЙ,
к. мед. н., доцент, лікар-терапевт вищої категорії, ветеран ОНМедУ

На фото: кінна карета біля Станції швидкої медичної допомоги, 1903 рік.

Анонси

ВЕСНА — ЧАС ДЛЯ КОНФЕРЕНЦІЙ

Найближчими днями в ОНМедУ відбудеться низка цікавих наукових конференцій.

27–28 квітня — Науково-практична конференція з міжнародною участю «Сучасні теоретичні та практичні аспекти клінічної медицини» (для здобувачів освіти другого магістерського рівня), присвячена 95-річчю з дня народження професора Людмили Василівни Прокопової.

28–29 квітня — Друга міждисциплінарна науково-практична конференція з міжнародною участю «Читання ім. професора О. О. Зелінського. Перинатальна і репродуктивна медицина в фокусі “4P” концепції системи охорони здоров'я».

27–29 квітня — Науково-практична конференція з міжнародною участю «Новітні технології в педіатричній науці, практиці, сімейній медицині та освіті», присвячена пам'яті академіка Б. Я. Резніка.